

Ameliyat Sonrası Ağrı Değerlendirmesinde Görsel Kiyaslama Ölçeğiyle Basit Tanımlayıcı Ölçeğin Duyarlık ve Seçiciliği*

The Sensitivity and Selectivity of the Visual Analog Scale and the Verbal Rating Scale in the Assessment of Postoperative Pain

Fatma ETİ ASLAN

Yoğun Bakım Hemşireliği Dergisi 2004;8(1):1-6

Amaç: Bu çalışmada, görsel kıyaslama ölçeği (GKÖ) ile basit tanımlayıcı ölçeğin (BTÖ) ameliyat sonrası dönemde ağrı değerlendirmesindeki duyarlık ve seçicilikleri araştırıldı.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya, karın bölgesinde ilgili ameliyat geçiren 103 hasta (49 kadın, 54 erkek, ort. yaşı 40; dağılım 18-60) alındı. Veriler bir reysel özellik formuyla toplandı. Görsel kıyaslama ölçeği ve basit tanımlayıcı ölçek ile ağrı değerlendirmesi, ameliyattan sonra birinci gün sabah, öğlen ve akşam olmak üzere üç kez yapıldı. İki ölçeğin ameliyat sonrası dönemde ağrı değerlendirmesindeki duyarlık ve seçicilikleri belirlendi.

Bulgular: Ameliyat sonrası akut ağrının şiddetinin değerlendirilmesinde GKÖ'nün, BTÖ'ye göre yaklaşık iki kat duyarlı olduğu ve akut ağrının GKÖ ile daha iyi tanımlandığı belirlendi. Ağrı şiddetini değerlendirmede ölçeklerin seçicilikleri benzer bulundu. Üst karın bölgesinde ilgili cerrahi işlem geçiren hastaların alt karın bölgesinde cerrahi geçirenlere göre daha şiddetli ağrı duydukları saptandı ($p<0.001$). İki ölçekte de kadınlarla erkekler arasında ağrı şiddetinin bildirimi yönünden fark görülmmedi ($p>0.05$).

Sonuç: Ameliyat sonrası dönemde ağrıının değerlendirilmesinde, GKÖ'nün daha duyarlı ve tanımlayıcı olduğu saptandı.

Anahtar Sözcükler: Hemşirelik değerlendirme; ağrı/sınavlandırma/hemşirelik; ağrı ölçümlü/yöntem/hemşirelik; ağrı, ameliyat sonrası/tanı/hemşirelik; psikometri/yöntem.

Objectives: This study was performed to determine the sensitivity and selectivity of the visual analog scale and the verbal rating scale on the assessment of postoperative pain.

Materials and Methods: The study included 103 patients (49 females, 54 males, mean age 40 years; range 18 to 60 years) who underwent abdominal surgery. Data were collected with the use of a questionnaire. Postoperative pain was assessed using the visual analog scale and the verbal rating scale simultaneously in the morning, at noon, and in the evening on the first postoperative day. The sensitivity and selectivity of the two scales were calculated.

Results: In the assessment of the severity of postoperative pain, the visual analog scale was found to have approximately twice as much sensitivity as the verbal rating scale. With regard to selectivity, both scales were found selective in the assessment of acute pain at all levels. The severity of pain defined by patients who underwent upper abdominal surgery was significantly higher than those having lower abdominal surgery ($p<0.001$). There was no sex difference in defining pain severity ($p>0.05$).

Conclusion: The results of this study show that visual analog scale is more sensitive and defines pain better in the assessment of postoperative pain.

Key Words: Nursing assessment; pain/classification/nursing; pain measurement/methods/nursing; pain, post-operative/diagnosis/nursing; psychometrics/methods.

*VI. Ulusal Hemşirelik Kongresi'nde sunulmuştur (14-16 Mayıs 1998, Ankara).

(Doç. Dr.) Marmara Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı.

İletişim adresi: Fatma Eti Aslan. Marmara Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, 34668 Kadıköy, İstanbul.

Tel: 0216 - 330 20 70 / 140 Faks: 0216 - 418 37 73 e-posta: etiaslan@e-kolay.net

Dünyada her yıl milyonlarca insanın cerrahi girişimler, trafik kazaları veya çeşitli travmalar nedeniyle ağrı çekmesine karşın, bu ağrıların uygun bir şekilde değerlendirilmediği ve yetenince giderilmemiği belirtilmektedir.^[1-6] Oysa, özellikle ameliyat sonrası dönemde ağrıının giderilmesinin, erken ambulasyon, ağrı ve hareketsizliğe bağlı komplikasyonların önlenmesi, hastanede kalış süresinin kısalması, tedavi giderlerinin azalması gibi birçok yararı vardır.

Ağrıının kontrol altına alınmasında ilk adım, onun doğru bir şekilde değerlendirilmesidir. Bazı hastalar ağrılarını tanımlayamadıkları için ağrı değerlendirmesinde en güvenilir göstergeler olan hastanın ifadesi güvenilir olamamaktadır. Bu durumlarda, hasta tarafından sayısal ya da sözel olarak olarak bildirilen ağrı şiddeti, ağrı ölçekleri aracılıyla daha doğru değerlendirilebilmektedir. Ağrı değerlendirmesinde kullanılan ölçegin güvenilir, geçerli ve ölçülen ağrı tipine duyarlı olması; hasta, hemşire ve hekim için kolay kullanılabilir ve anlaşılır olması; farklı yorumlara olanak vermemesi önemlidir. Günümüzde ameliyat sonrası ağrıının değerlendirilmesinde en yaygın kullanılan ölçekler görsel kıyaslama ölçüği (GKÖ) ve basit tanımlayıcı ölçekler (BTÖ).

Görsel kıyaslama ölçüği

Görsel kıyaslama ölçüği, bir ucunda "ağrısızlık" diğer ucunda "olabilecek en şiddetli ağrı" yazan 10 cm'lik bir cetveldir. Kullanımı kolay ve hızlı olduğu için GKÖ'nün akut ağrı şiddetini belirlemekte en uygun ölçek olduğu düşünülmektedir.^[2,3] Ancak, kronik hastalığı olan yaşlı kişilerin %7-11'inin GKÖ'nün kullanımında zorlandığı, bu nedenle ağrı bildiriminin sağılıklı olmadığı belirtilmektedir.^[3]

Basit tanımlayıcı ölçek

Basit tanımlayıcı ölçekte sözel seçenekler vardır.^[7,8] Ağrı değerlendirmesinde hastadan, ağrısını tanımlayan sözcüğü seçmesi istenir. Tanımlayıcı ölçekte, belirli sözcükleri anımsamak durumunda olmak ya da ağrı şiddetinin tanımı için listedeki sözcüklere bağımlı olmak gibi sınırlılıklar vardır. Ayrıca, bazı yazarlar, bu ölçüği kullanan hastaların "hafif" ya da "dayanılmaz ağrı" gibi uç sözcükler yerine ortada yer alan sözcükleri kullanma eğiliminde olduklarını belirtmişlerdir.^[1,6,8]

Akut ağrıının değerlendirilmesinde kolay anlaşılır ve hızlı uygulanabilen ölçeklerin kullanıl-

ması, uygulayıcıyı sonuca çabuk götürür. Ancak, bu ölçeklerin kullanımında çok dikkatli davranışılmalıdırında güvenilir sonuçlar alınamayabilir. Hızlı bir seyir gösteren akut bir ağrının şiddetinin belirlenmesinde doğru ve çabuk sonuç veren en duyarlı ve en seçici ölçegin kullanılması, ağrıyi gidermeye yönelik doğru tedavi ve yaklaşımın zamanında uygulanmasına olanak sağlayacaktır. Bununla birlikte, literatürde ağrı değerlendirmesinde yaygın kullanımı olan BTÖ ve GKÖ'nün akut ağrıyi değerlendirmedeki değerini karşılaştırın bir çalışmaya rastlamadık.

Araştırmamız, BTÖ ile GKÖ'nün ameliyat sonrası akut ağrıının şiddetini değerlendirmedeki duyarlık ve seçiciliklerini belirlemek amacıyla planlandı.

Araştırmamın hipotezleri:

1. Ağrı şiddetini değerlendiren ölçekler aynı sonucu verir/vermez;

2. Görsel kıyaslama ölçüği, kolay uygulanır, çabuk sonuç verir, duyarlık ve seçiciliği yüksektir. Bu nedenle:

- Bakım/tedavi sonuçları kısa sürede ve doğru olarak değerlendirilir.

- Ağrı yorumlamada uyum sağlar; hasta bildirimi açiktır.

- Yaşlı ve eğitim düzeyi düşük hastalar GKÖ'yu anlamakta güçlük çekebilir.

3. Basit tanımlayıcı ölçekte ağrı şiddeti sözcüklerle tanımlandığı için kullanımı kolaydır. Ancak,

- Ağrı şiddetinin tanımı için hasta listedeki sözcüklere bağımlı kalır ya da bu sözcükler hastayı yönlendirebilir.^[2,3,6,7,9-13]

GEREÇ VE YÖNTEM

Çalışmada, Aralık 1997-Şubat 1998 tarihleri arasında, İstanbul ili Anadolu yakasında iki devlet hastanesinin genel cerrahi kliniklerinde karın ameliyatı geçiren, en az ilkokul mezunu olan 103 hastada (49 kadın, 54 erkek, ort. yaşı 40; dağılım 18-60) GKÖ ve BTÖ'nün ameliyat sonrası akut ağrıının şiddetini değerlendirmedeki duyarlık ve seçicilikleri araştırıldı.

Ameliyat sonraki dönemde en şiddetli ağrıının karın ameliyatı geçiren hastalarda görüldüğü bildirildiğinden,^[4,14] araştırmamın genel cerrahi kliniklerinde yapılması planlandı. Kronik

hastalığı olan ve yaşlı kişilerde ölçeklerin uygulanışında güçlük çekildiği belirtilmiştir.^[3,15] Geçirdikleri fizyolojik değişikliklerin etkisiyle erkenlik yaş grubundaki hastaların ağrıya yanıtının farklı olabileceği düşünülperek, örneklemeye, kronik hastalığı olmayan, 18-60 yaş arası hastalar alındı. Araştırma verileri, bireysel özellikler formu, GKÖ ve BTÖ aracılığıyla toplandı.

Bireysel özellikler formu: Literatür incelemesi sonucunda araştırmacı tarafından geliştirilen ve hastanın yaşı, cinsiyeti, eğitim düzeyi, işi, medeni durumu; daha önce ameliyat geçip geçirmediği; ağrısı olup olmadığı; ağrıyla baş etmede hangi yöntemleri kullandığı; uygulanan cerrahi girişim bölgesinin yeri (üst veya alt karın) ve hastada ağrı nedeniyle oluşan uykuya değişiklikleri belirlemeye yönelik 18 sorudan oluşan bir form uygulandı. Soruların anlaşılılığını sinamak amacıyla form önce 15 hasta üzerinde uygulandı ve gerekli düzenlemeler yapıldı.

Görsel kiyaslama ölçüği: Hastalara ameliyattan önce GKÖ'nün kullanımıyla ilgili bilgi verilirken, kendilerine, 10 cm uzunluğunda olan bu cetvelde "ağrısızlık" ve "olabilecek en şiddetli ağrı" yazılan uçların arasındaki herhangi bir noktaya işaret koyabilecekleri söylendi. Görsel kiyaslama ölçüğinde standardizasyonu sağlamak için yapılan bir çalışmada, dikey kullanımın hastalar tarafından daha iyi anlaşıldığı belirtilmiştir.^[3] Bu nedenle, çalışmamızda GKÖ, beyaz bir kağıt üzerine dikey olarak çizilerek kullanıldı.

Basit tanımlayıcı ölçek: McGill ve Melzack tarafından geliştirilen ve dört bölümden oluşan ağrı değerlendirme formunun dördüncü bölümünde basit tanımlayıcı ölçek yer almaktadır.^[7] Akut ağrının şiddetini belirlemek için kullanılan bu ölçekte, 0- ağrı yok, 1- hafif ağrı, 2- rahatsız edici ağrı, 3- orta şiddette ağrı, 4- şiddetli ağrı, 5- dayanılmaz ağrı gibi ifadeler yer almaktadır. Ağrı değerlendirmeinde hastadan ağrısını tanımlaması istenir.

Veri toplama işlemi: Veri toplama işlemine yetkili makamlardan izin alındıktan sonra başlandı. Veriler, ameliyattan önce ve sonra olmak üzere iki aşamada toplandı.

Hastalara, araştırmmanın amacı ve ağrı değerlendirme ölçeklerini nasıl ve hangi sıklıkla kullanacakları konularında ameliyattan önce bilgi

verildi. Bireysel özellikler formunun geçmişe ait soruları içeren bölümü dolduruldu.

Ağrı şiddeti değerlendirilmesi ameliyattan sonra birinci gündə, toplam üç kez, her iki ölçekle ve eşzamanlı yapıldı. Hastaların BTÖ'deki sözel ifadelerden etkilenmesini azaltmak amacıyla önce GKÖ, hemen sonra da BTÖ uygulandı. Ölçümler öncesinde en az bir saat kadar ağrılı bir işlemin yapılmamış olmasına; böyle bir işlem yapılmışsa, değerlendirmenin yaklaşık bir saat sonra yapılmasına; ancak, ölçümle rin olabildiğince aynı saatlerde (sabah 09.00-10.00, öğlen 13.00-14.00, akşam 18.00-19.00) yapılmasına özen gösterildi.

Verilerin değerlendirilmesi: Sabah, öğle ve akşam GKÖ ile ölçülen ağrı puanları toplamının üçe bölünmesiyle bir günlük ağrı puan ortalaması hesaplandı. Basit tanımlayıcı ölçekte yer alan ağrı tanımlamaları, hafif ağrı 1-2.9, rahatsız edici ağrı 3-4.9, orta şiddette ağrı 5-6.9, şiddetli ağrı 7-8.9, dayanılmaz ağrı da 9-10 olarak sayısal ifadelere dönüştürüldü. Verilerin değerlendirilmesinde yüzde sayıları, ortalamalar hesaplanmalar ve t-testi kullanıldı.

BULGULAR

Tanıtıcı özellikler

Bu çalışmada karın ameliyatı geçiren 54 erkek (%52.4), 49 kadın (%47.6) toplam 103 hasta değerlendirildi. Bu hastaların 55'i (%53.4) 40 yaşın altında, 48'i (%46.6) 40 yaşın üstünde idi; yaş ortalaması 39.03 ± 13.14 bulundu.

Hastaların 33'ü ilkokul (%32), 38'i ortaokul (%36.9), 32'si yüksekokretim (%31.1) düzeyinde eğitim görmüştü; 46'sı serbest meslek sahibi (%44.7) idi. Yetmiş hasta (%68) evli idi. Altmış dokuz hasta (%67) önceden cerrahi ameliyat geçirmiştir ve 67'sinin (%65.1) ağrı deneyimi vardı. Daha önce geçirdikleri ağrılarla başa çıkma yaklaşımları incelendiğinde, hastaların 36'sının (%35) ağrıyi gidermek için hiçbir girişimde bulunmadığı; 27'sinin (%26.2) analjezik kullandığı; ilaç dışı yöntemlerden ise, 23 hastanın (%22.3) masajı, dokuzunun (%8.7) ilk banyoyu, beşinin (%4.9) uyumayı tercih ettiğini görüldü.

Uygulanan cerrahi girişim 74 hastada (%71.8) alt karın bölgesi, 29 hastada (%28.2) üst karın bölgesiyle ilgiliydi. Geçirilen ameliyata bağlı olarak tüm hastalarda değişen derecelerde ağrı yakınıması vardı. Ameliyat sonrası ağrısı 40

hasta (%38.8) hafif, 25'i (%24.3) rahatsız edici, 23'ü (%22.3) sıkıntı verici, 10'u (%9.7) korkunç, beşi (%4.9) de dayanılmaz olarak nitelendirdi.

Ağrı nedeniyle uyuyamayan hastaların sayısı, birinci günde 45 (%43.7), ikinci günde 26 (%25.2), üçüncü günde ise 21 (%20.4) idi.

Bireysel özellikler, ağrı şiddetini ve ölçekler arasındaki ilişkiler

Yaş: Kırk yaşın üstündeki hastalar ağrı şiddetini iki ölçekte de bu yaşın altındaki hastalara göre daha yüksek olarak bildirdi (40 yaş üstünde GKÖ 1.76 ± 1.15 , BTÖ 2.12 ± 1.20 ; 40 yaş altında GKÖ 1.48 ± 1.15 , BTÖ 2.08 ± 1.23). Kırk yaşın altı ve üstü olarak ele alınan iki yaş grubu arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($t=3.24$, $p<0.05$).

Cinsiyet: İki ölçekte de kadınlarla erkekler arasında ağrı şiddetinin bildirimi yönünden fark görülmeli (GKÖ için $t=0.5$, $p>0.05$; BTÖ için $t=1.1$, $p>0.05$). Bu sonuçlar, ağrı şiddetinin değerlendirilmesinde ölçeklerin her iki cinsiyet tarafından da aynı şekilde kullanılabilceğini göstermektedir.

Eğitim durumu: Eğitim düzeyiyle ağrı şiddetini bildirimi arasındaki ilişki incelendiğinde, en şiddetli ağrının (2.25 ± 1.28) ilköğretim mezunları, en az ağrının da (1.88 ± 1.21) yüksekokğretim mezunları tarafından bildirildiği görüldü. Ölçeklerin kullanılabilirliği ile eğitim düzeyi arasındaki ilişki incelendiğinde, GKÖ'nün yüksekokğrenimliler tarafından daha iyi anlaşıldığı görüldü. Gruplar arasındaki fark anlamlı idi ($t=3.26$; $p<0.05$). Basit tanımlayıcı ölçegin anlaşılırlığı ve kullanılabilirliği ise her üç grupta da aynı bulundu ($f=0.90$; $p>0.05$).

Medeni durum: Ağrı şiddetini bildirimi açısından evli olan ve olmayanlar arasında istatistiksel olarak fark olmamasına rağmen ($t=0.60$; $p>0.05$), evlilerin ağrı şiddeti bildirimleri daha yüksek seviyede idi. Ölçeklerin kullanımında ise evli ve bekarlar arasında istatistiksel olarak fark yoktu (GKÖ için $t=0.40$, $p>0.05$; BTÖ için $t=1.26$, $p>0.05$).

Önceden ağrı deneyimi: Önceden ağrı deneyimi ile geçirilen ameliyat sonrası ağrı şiddeti bildirimi ($t=0.45$; $p>0.05$) ve ağrı deneyimi ile ölçeklerin kullanılabilirliği (GKÖ için $t=0.25$, $p>0.05$; BTÖ için $t=0.69$, $p>0.05$) açısından anlamlı farklılık bulunmadı.

Ameliyat bölgesi: Üst karın bölgesiyle ilgili cerrahi işlem geçiren hastaların daha şiddetli ağrı duydukları saptandı (üst karın 2.39 ± 1.48 , alt karın 1.51 ± 0.01). Üst ve alt karın bölgelerinden cerrahi işlem geçirenler arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı idi ($t=11.0$, $p<0.001$).

Ölçeklerin ağrı şiddetini değerlendirmedeki duyarlılık ve seçicilikleri

Görsel kıyaslama ölçüğünün, en hafifinden en şiddetlisine kadar ameliyattan sonraki her düzeydeki ağrıyı değerlendirmede BTÖ'ye göre yaklaşık iki kat daha duyarlı olduğu ve akut ağrıyı daha iyi tanımladığı görüldü (Tablo I, II, III). Ölçeklerin seçiciliklerinde her düzeydeki ağrı için fark olmadığı, iki ölçegin de seçici olduğu belirlendi (Tablo I, II, III).

Ölçeklerin rahatsız edici ağrıda duyarlılık ve seçiciliklerinin değerlendirilmesinde duyarlılık $21:43=0.48$ olarak hesaplandı. Rahatsız edici ağrıyı tanımlamada BTÖ'nün, GKÖ'nün tanımladığının ancak %48'ini tanımladığı görüldü. Ölçeklerin seçicilikleri $54:60=0.90$ olarak hesaplandı; her iki ölçegin de rahatsız edici ağrıda seçici olduğu belirlendi (Tablo I). Ölçeklerin orta şiddetteki ağrıyı tanımlamada duyarlılık $15:31=0.48$, seçicilik ise $64:72=0.88$ bulundu (Tablo II). Çok şiddetli/dayanılmaz ağrıyı tanımlamada duyarlılık $4:10=0.40$, seçicilik ise $92:93=0.98$ bulundu (Tablo III).

TARTIŞMA

Görsel kıyaslama ve basit tanımlayıcı ölçeklerin ameliyat sonrası ağrı değerlendirmesindeki duyarlılık ve seçiciliklerini belirlemek amacıyla

TABLO I

Ölçeklerin "rahatsız edici" ağrıyı (2 puan) tanımlama durumu

		Görsel kıyaslama ölçüği		Toplam
		2	0	
Basit tanımlayıcı ölçek	2	21	6	27
	0	22	54	76
Toplam		43	60	103

TABLO II

Ölçeklerin "orta şiddette" ağrıyı (6 puan) tanımlama durumu

	Görsel kiyaslama ölçüği			Toplam		Görsel kiyaslama ölçüği			Toplam
	6	0	Toplam		10	0	Toplam		
Basit tanımlayıcı ölçek	6	15	8	23	Basit tanımlayıcı ölçek	10	4	1	5
	0	16	64	80		0	6	92	98
Toplam	31	72	103		Toplam	10	93	103	

la gerçekleştirilen bu çalışmada karın bölgesinde ilgili cerrahi işlem geçiren 103 hasta ele alınmıştır. Yaş ortalaması 39.03 ± 13.14 olan çalışma grubunda, 40 yaşın üstündeki hastalarda ağrı şiddeti bildiriminin her iki ölçekte de fazla olduğu, yaş ile ölçeklerin duyarlık ve seçiciliklerinin değişmediği belirlenmiştir. Bu sonuçlar ölçeklerin 40 yaş üstü ve altı hastalarda aynı şekilde kullanılabileceğini göstermektedir.

Collins ve ark.nin^[15] çalışmalarında ölçeklerin kullanımı ile cinsiyet arasında ilişki olmadığı belirlenmiştir. Çalışmamızda da cinsiyet ile ölçeklerin duyarlığı ve seçiciliği arasında fark bulunmamış ve ölçeklerin her iki cinsiyette de aynı şekilde kullanılabileceği düşünülmüştür.

Lloyd ve McLauchlan^[5] eğitim düzeyinin çok önemli olduğunu, görsel kiyaslama ölçüğünün ameliyat sonrası ağrı değerlendirmesinde kolay, anlaşılır ve çabuk sonuç vermesine karşın, eğitim düzeyi düşük olanlar tarafından doğru algılanmadığını belirtmişlerdir. Araştırmamızda da görsel kiyaslama ölçüğünün, eğitim düzeyi yüksek olan hastalar tarafından daha iyi anlaşıldığı belirlenmiştir ($p<0.05$). Öte yandan, ağrıyı tanımlayan sözcüklerin yer alması nedeniyle düşünme ve yorumlama gibi beceriler daha az gerektiğinden BTÖ'nün, eğitim düzeyi düşük olan hastalar tarafından daha iyi anlaşılmış olabileceği düşünülmektedir.

Evlilerin daha şiddetli ağrı yakınlarının olduğu, medeni durum açısından ölçeklerin duyarlık ve seçiciliğinde fark olmadığı belirlenmiştir. İki grubun da bu ölçekleri aynı ölçüde kullanabileceğini düşünülmüştür.

TABLO III

Ölçeklerin "dayanılmaz" ağrıyı (10 puan) tanımlama durumu

	Görsel kiyaslama ölçüği			Toplam		Görsel kiyaslama ölçüği			Toplam
	10	0	Toplam		10	0	Toplam		
Basit tanımlayıcı ölçek	10	4	1	5	Basit tanımlayıcı ölçek	10	6	92	98
	0	6	92	98		Toplam	10	93	103
Toplam	31	72	103		Toplam	10	93	103	

Downing'in,^[11] önceden ağrı çekilmesinin daha sonraki ağrı algısını etkileyebileceğini belirtmesine karşın, bu çalışmada, önceden ağrı deneyiminin ağrı şiddeti ve ölçeklerin kullanımındaki duyarlık ve seçiciliklerinde etkili olmadığı, ancak ameliyat bölgesinin bunları etkilediği belirlenmiştir. Solunum sürecinde üst karın bölge kaslarının solunum eyleminden etkilenmesinin ağrı şiddetini artırdığı bildirilmiştir.^[16] Çalışmamızda da, üst karın bölgesinde ilgili cerrahi işlem geçiren hastaların daha şiddetli ağrı tanımladıkları ve alt karın bölgesinde ilgili cerrahi işlem geçirenlerle aralarındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($t=11.0$; $p<0.001$) anlaşılmıştır.

Boccard ve Gerbier'in^[10] Fransa, İsviçre, İtalya, İspanya, Portekiz ve Belçika'yı kapsayan altı Avrupa ülkesinde gerçekleştirdikleri bir çalışmada, GKÖ'nün hastalar tarafından algılanışında benzerlikler olduğu bildirilmiştir.

Ağrinın giderilmesinde en önemli adım olan ağrinın doğru değerlendirilmesinde standartizasyonun sağlanması ve ağrinın sağlık ekibi ve hasta tarafından aynı şekilde yorumlanması çok önemlidir. Tüm hastalar için tek bir ölçüğün uygun olması beklenemez. Ancak, ağrinın giderilmesinde hastaların çoğu tarafından kullanılan duyarlı ve seçici ölçeklerin kullanılmasının temel bir yaklaşım olduğu bilinmektedir.^[9,10,14,15,17-21] Ameliyat sonrası ağrı değerlendirmesindeki GKÖ ile BTÖ'nün duyarlık ve seçiciliklerini karşılaştırdığımız bu çalışmada GKÖ'nün iki kat daha duyarlı olduğu belirlenmiştir. Konu ile ilgili literatür bilgileri bulgularımızı desteklemektedir.^[5,6,9]

Ogon ve ark.^[10] hastaların BTÖ'yu tercih ettiklerini ve genellikle ölçeğin ortasında yer alan sözcüğü işaretleme eğiliminde olduğunu gözlemlemiştir. Bachioocco ve ark.nin^[11] GKÖ'nün kullanılabilirliğine ilişkin bulguları, bu çalışmada elde edilen bulguları desteklemektedir. Collins ve ark.^[15] da BTÖ'nün ağrı değerlendirmesinde yeterli duyarlığa sahip olmadığını, hastaların genelde "hafif ağrı"yi işaretleme eğiliminde olduğunu bildirmiştirlerdir.

Sonuç olarak, ameliyat sonrası rahatsız edici, orta ve şiddetli ağrıyi değerlendirmede GKÖ'nün daha duyarlı olduğu; seçicilik yönünden ölçekler arasında farklılık olmadığı ve her iki ölçeğin de seçici olduğu göz önünde bulundurduğunda, GKÖ ameliyat sonrası ağrı şiddetinin değerlendirilmesinde daha doğru sonucu vermektedir.

KAYNAKLAR

1. Campese C. Development and implementation of a pain management program. *AORN J* 1996;64:931-5, 937-40.
2. Canlı Z. Ağrı değerlendirilmesi. *Onkoloji Hemşireliği Derneği* 1997;5:5-6.
3. Cline ME, Herman J, Shaw ER, Morton RD. Standardization of the visual analogue scale. *Nurs Res* 1992;41:378-80.
4. Gordon DB, Ward SE. Correcting patient misconceptions about pain. *Am J Nurs* 1995;95:43-5.
5. Lloyd G, McLauchlan A. Nurses attitudes towards management of pain. *Nurs Times* 1994;90:40-3.
6. Ogon M, Krismer M, Sollner W, Kantner-Rumplmair W, Lampe A. Chronic low back pain measurement with visual analogue scales in different settings. *Pain* 1996;64:425-8.
7. Ignatavicius DD. Pain. In: Ignatavicius DD, Workman ML, Mishler MA, editors. *Medical-surgical nursing*. 2nd ed. Philadelphia: W. B. Saunders; 1995. p. 126-7.
8. Türkoğlu M. Ağrı tanulaması ve ölçümü. In: Yegül İ, editör. Ağrı ve tedavisi. İzmir: Yapımcı Matbaacılık; 1993. s. 19-28.
9. Bachioocco V, Morselli AM, Carli G. Self-control expectancy and postsurgical pain: relationships to previous pain, behavior in past pain, familial pain tolerance models, and personality. *J Pain Symptom Manage* 1993;8:205-14.
10. Boccard E, Gerbier JL. Pain and its expression in six European countries: a survey. *The Pain Clinic* 1996;9:77-88.
11. Downing J. Pain. *Nursing Times* 1997;93:9-14.
12. Jadlos MA, Kelman GB, Marra K, Lanoue A. A pain management documentation tool. *Oncol Nurs Forum* 1996;23:1451-2.
13. Rapp SE, Wild LM, Egan KJ, Ready LB. Acute pain management of the chronic pain patient on opiates: a survey of caregivers at University of Washington Medical Center. *Clin J Pain* 1994;10:133-8.
14. Dick MJ. Assessment and measurement of acute pain. *J Obstet Gynecol Neonatal Nurs* 1995;24:843-8.
15. Collins SL, Moore RA, McQuay HJ. The visual analogue pain intensity scale: what is moderate pain in millimetres? *Pain* 1997;72:95-7.
16. Yeğül İ. Postoperatif ağrı tedavisi. In: Yegül İ. Ağrı ve tedavisi. İzmir: Yapımcı Matbaacılık; 1993. s. 249-54.
17. Donovan MI. Acute pain relief. *Nurs Clin North Am* 1990;25:851-61.
18. Jensen MP, Turner LR, Turner JA, Romano JM. The use of multiple-item scales for pain intensity measurement in chronic pain patients. *Pain* 1996;67:35-40.
19. Knowles R. Standardization of pain management in the postanesthesia care unit. *J Perianesth Nurs* 1996; 11:390-8.
20. McCaffery M, Faan MS. Pain management. *Nursing* 1997;97:42-4.
21. Savedra MC, Holzemer WL, Tesler MD, Wilkie DJ. Assessment of postoperation pain in children and adolescents using the adolescent pediatric pain tool. *Nurs Res* 1993;42:5-9.